

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2013. február 17.
(vasárnap este)**

Szepesy László

A KERESKEDŐ, AKI GAZDAG LETT

Alapige: Máté 13,45-46

„Hasonlatos a mennyeknek országa a kereskedőhöz, aki igaz gyöngyöket keres; aki találván egy drágagyöngyre, elment, és mindenét eladván, amije volt, megvette azt.”

Imádkozzunk!

Hálát adunk Neked, Felséges Istenünk, a mai vasárnapi ünnepnapért! Köszönjük Neked a délelőtti megkapott Igét! És köszönjük, hogy most is egybegyűjtöttél bennünket, hogy most is itt lehetünk, hogy Rád figyeljünk, hogy a Te akaratodat érthessük meg egyre inkább, és alázattal befo gadva azt, elgondolkozhassunk azon, hogy hogyan kellene másképpen élnünk. Köszönjük, Urunk, hogy Te kegyelmes vagy, megszólítasz bennünket! Köszönjük, hogy a mi bűneink nem távolítanak el Téged, és nem választanak el bennünket Tőled, mert közel jöttél hozzánk! Köszönjük a megújuló kegyelmedet, köszönjük, hogy valóban Igéden keresztül formálsz bennünket és megszólítasz! Kérünk, Urunk, hogy ígéreted szerint legyél közöttünk, hisz a Te nevedben jöttünk össze! Áldd meg együttlétünket, alkalmunkat!

Ámen.

Igehirdetés

Kedves testvérek! Jézus Krisztus földi élete alatt nagyon egyszerűen és érthetően tanított. És amiket leírtak az Ő tanításából, azok is egyszerűek és érthetőek olyan szempontból, hogy Jézus mindig igyekezett az élet-

A KERESKEDŐ, AKI GAZDAG LETT

ből vett példákkal megértetni azokat a titokzatos dolgokat, amiket Isten munkál egy ember életében. A példázatokban is olyan titkokat árul el, amelyekre magunktól nem biztos, hogy rájövünk. Az egyik ilyen példázat a felolvasott, igazgyöngyöket kereső kereskedő példázata. Ezen keresztül is Isten arról akar valamit nekünk elárulni, hogy hogyan történik az, amikor egy ember – Őt keresve – megtalálja Jézus Krisztust. Nézzük meg közelebbről ezt a példázatot!

Jézus nagyon sokszor minket hasonlított a példázatokban dolgokhoz, de nem csak hozzánk hasonlítja, hanem a mennyek országáról is beszél, mindarról a folyamatról, ami bennünk is végbemehet, amikor találkozhatunk Istennel. Mi zajlik le egy emberben az Istennel való találkozásakor? Ez a példázat erről beszél.

Először is azt árulja el nekünk ez az ige, hogy mi, emberek, hasonlóak vagyunk a kereskedőhöz. Nem véletlenül a kereskedőt hasonlítja a kereső emberhez. Itt ráadásul egy gyöngykereskedőről van szó. Tehát nem olyanról, akinek nagy terheket és súlyokat kell megmozdítania, mert a portékái nagy áruk és súlyosak lennének, hanem egy gyöngykereskedőről beszél. Egyértelművé teszi számunkra, hogy az ember életének lényege mondhatni az, hogy keresse ezeket a gyöngyöket. Mondhatjuk, hogy az életviteléhez az tartozik hozzá, hogy fel kell ismernie az értéket az árukban. Nem fizikai munkával szerzi meg a betevőt, hanem az értelmével, azal, amit tud, hogy képes felismerni az értéket.

Úgy gondolom, hogy Jézus azért is használta a kereskedő hasonlatát, mert Őt is valahogy így lehet megtalálni, Őt is így lehet az életünkbe úgymond behívni. Ugyanis Jézus Krisztus és az általa megszerzett megváltás, üdvösség nem érdemelhető ki, nem vásárolható meg fáradságos munkával, sok jó cselekedettel. A Biblia szerint Jézus tudás, ismeret által lehet a miénk, ez által válhat életünk részévé. Ezt mondja a Szentírás: „ismeretével igaz szolgám sokakat megigazít” (Ézsaiás 53,11). Ami azt jelenti, hogy az Ő megismerése által Isten nekünk adja a bűnbocsánatot, a bűn nélküliség állapotát, általa gazdagodunk mi magunk is meg. Ez valami különleges dolog: ismeret által elnyerni dolgokat. Ismeret által részt venni abban, amit Jézus nekünk akar adni. Ugyanis erről szól a hit. Őt pedig úgy ismerhetjük meg, ha hallunk Őróla az ige hirdetése által, vagy, olvasva a Bibliát, megértjük az abban leírtakat. De mindez még nem elég, az Ő megismerése ennél többet jelent. Ugyanis amit Őróla megtudunk, azt igaznak is kell tartanunk. És amikor az ember megismeri, felfogja, amit Jézusról tudni lehet, elkezdhet hinni abban, hogy mindaz, amit már ésszel felfogott, igaz. Mert lehet azt mondani, hogy jó, én ezt tudom Jézusról, de nem tartom igaznak. De az igaznak tartás az a következő lépcső, ami közelebb visz bennünket Jézus megismeréséhez. Amikor az ember elkezd hinni

abban, amit megismert a Szentírásból. És azáltal, hogy az ember elhiszi, amit a Szentírásban ír Isten, közelebb kerülhet Jézushoz személyesen. Egy személyes kapcsolat alakulhat ki Istennel.

Olyan ez, mint amikor egy kereskedő tudomást szerez egy mindennél értékeesebb gyöngyről, amelyet megvizsgál maga is, és megbizonyosodik annak páratlan voltáról, majd azt megszerezve mindennél gazdagabb lesz. Úgy, ahogyan az ember hall Jézus Krisztusról, megismeri, igaznak tartja azt, amit róla hall a Szentírásban, és ez által megnyeri a bűnbocsánat és az örök élet ajándékát, és egyre közelebb kerül Hozzá. Ez a kereskedő tehát minket jelképez, és arról beszél, hogyan kerülhetünk Istenhez közelebb. Négy dolgot lássunk vele kapcsolatban. Az első az, hogy hogyan keres ez a kereskedő, a második, hogy hogyan találja meg az igazgyöngyöt, a harmadik, hogy mindenét eladja, a negyedik pedig, hogy megvásárolja azt.

Először tehát azt nézzük meg, hogy hogyan keres. A szóban forgó kereskedő értékes gyöngyöket keres – nem konkrétan azt a bizonyos igazgyöngyöt keresi, ami mindennél drágább, mert arról nem is tudott, nem is hallott semmit. Mi volt a célja? Hogy meggazdagodjon. Sok gyöngyöt keres, és eközben a keresés közben találja meg azt a bizonyos egyet. Amíg ezeket kutatja, addig a gondolatai a gyöngyök körül járnak, azzal van elfoglalva, minden erejét arra fordítja, hogy azokat megtalálja. Életét ennek a célnak szenteli, eszerint alakítja mindennapjait. Ha megismertük volna ezt az embert, és megkérdeztük volna, hogy mit keres, valószínűleg azonnal azt felelte volna, hogy igazgyöngyöket keresek: van esetleg önnél egy, ami eladó? A feleleten nem hiszem, hogy sokat gondolkozott volna, mert tudta, hogy mit akar, és miért él. Úgy gondolom, ha manapság szólítanánk meg embereket, és azt kérdeznénk tőlük, hogy ön miért, minek él, akkor valószínűleg elmondanák, hogy mi a szakmájuk, és hogy hol dolgoznak. De amikor jobban megszorítanánk őket, és azt kérdeznénk, hogy mi az életük fő célja és értelme, akkor a legtöbben vagy nem tudnának mondani semmit, vagy pedig csak annyi lenne a válaszuk, hogy saját boldogságomat keresem, és önmagamért élek. Nagyon sokaknak nincsen konkrét, megragadható életcéljuk. Már pedig az nem mondható jó sofőrnek, aki nem tudja, hová is megy.

A Szentírás szerint két célunk lehet, két irányba haladhat az életünk: vagy Istennek fogunk élni, vagy pedig a gonosznak. Melyiket választjuk? Döntenünk kell. Nem akarunk dönteni? Az is egy döntés. Fontos, hogy ezt a kérdést mindannyian tisztázzuk magunkban, hogy azután szilárdan és eltökélten, a cél felé haladva élhessük az életünket. Még egyszer hangsúlyozom: Isten szerint csak ez a két verzió létezik – vagy Őneki élünk, vagy nélküle. Ha a világnak, ha testünk kívánságainak, ha csak ez élet dolgainak, ha a gonosznak szolgálunk, akkor éljünk és cselekedjünk is így. De tuda-

A KERESKEDŐ, AKI GAZDAG LETT

tosítsuk azt, hogy mit teszünk, lássuk be, hogyan élünk, és ne lepődjünk meg életvitelünk következményein. Ha mindenki önmagáért él, akkor senki nem segíti egymást. Ha pedig Istennek élünk, és meg akarjuk menteni az életünket, mert Jézus Krisztusban akarunk bízni, akkor forduljunk is Őhozzá, Őt keressük, ténylegesen vele éljünk, és ne gondoljuk azt, hogy hívőként is élhetünk magunknak. Vagy van egy világosan meghatározott, egyértelmű célja az életünknek, ami felé törekszünk, vagy pedig erőnket elpazarolva, céltalanul bolyongva telnek el a mindennapjaink, elveszítve életünket. Legyünk tisztában azzal, hogy hogyan és miért is élünk.

És ha meg van a célunk, mint ennek a kereskedőnek, akkor éljünk is annak. Ez a kereskedő nem nyitott boltot arra várva, hogy az értékes igazgyöngyök majd besétálnak annak ajtaján, hanem útnak indult, hogy felkutassa őket. Hogy milyen messzire utazott, azt nem tudjuk, de a közeli kereskedők gyakran tettek meg roppant nagy utakat. És mindaddig folytatták a keresést, amíg meg nem találták a megfelelő árut, amíg célba nem értek. És ha nem találták meg, akkor kitartóan folytatták útjukat. Példát vehetnénk ebben róluk! Ez legyen az első kérdés, amit Isten feltesz nekünk: céltudatosan élünk-e, vagy sem, illetve merrefelé haladunk?

Most, egy kicsit továbbhaladva a történetben nézzük meg, hogy hogyan találta meg ez a kereskedő azt, amit keresett. Akárhová ment, gyöngyöket vásárolt. Mindenhol kereste az értékes portékát. Fáradhatatlanul keresett, és egyszer csak az történt, hogy rábukkant egy olyan gyöngyre, amelyről még remélni sem merte, hogy valaha is lát hozzá hasonlót. Szébb volt, mint amiről valaha is álmodott. Itt a gyülekezetben folyamatosan imádkozunk azért, hogy azok az emberek, akik őszintén keresnek valami jobbat, egy igazán boldog életet, azok Jézus Krisztusban megtalálhassák azt, ahogyan mi már megtehettük Isten kegyelméből. Ugyanis a Jézussal való igazi találkozás hasonló ahhoz, amit ez a kereskedő átélhetett: az ember olyan tökéletességgel, szeretettel, kegyelemmel, jósággal, hűséggel, erővel szembesül Jézus Krisztusban, mint sehol máshol. Találhatunk nagy eszmékben nemes célokat, megismerhetünk embereket, akik másokért élnek, de olyannal, mint Jézus nem találkozhatunk sehol. Ő messze értékesebb minden embernél. Aki Ővele találkozik, az többet nyer, mint amit keresett valaha az életében! És micsoda öröm megtalálni Őt! Minden ember igazgyöngyöket keres, ahogy ez a kereskedő is. Valami jobbat, valami igazabbat, valami valóságosabbat keresünk, mint amit az élet kínál. Bízom abban, hogy Jézus Krisztus megmutatja magát mindannyiunknak, akik itt vagyunk, és akkor azt mondhatjuk majd őszintén: pontosan Ő az, Akit kerestem, akire olyan rég vágytam, és most itt van, a szívemben! Az ilyen rátalálás az, amit ez a kereskedő átélhetett. Pedig nem talált igazgyöngyöket, de megtalálta azt az egyetlen egyet, amely sokkal többet

ért mindegyiknél. Mert minden tökéletesség, szépség és érték egyesült abban az egyben, amit megtalált. Ahogy Jézus Krisztusban is. És aki olvassa az Ő tanítását a Szentírásban, aki figyel Isten szavára, az megtalálja mindazt a kincset, amely után minden nap vágyódik, ami igazán hiányzik az életéből. Mert Őbenne, egy személyben megtalálható minden jó.

A kereskedő nem árulta el pontosan, hogy mennyit ért a gyöngy. De azt tudjuk, hogy neki mindent megért. Nem volt kérdés számára, hogy megszerezze-e vagy sem. Kellott neki, és mindenre kész volt, hogy megszerezze. Még a többi gyöngyről is lemondott, hogy az az egyetlen egy az övé lehessen.

Harmadszor nézzük is meg, hogy hogyan adta el mindenét ezért az ezért. Mert szó szerint mindent eladott: elment, és eladta teljes vagyonát, hogy megszerezhesse azt a gyöngyöt. Valószínűleg hosszú ideig tartott mindent egybegyűjtenie és mindent eladnia. Abban sem kételkedem, hogy nagy örömmel halmozta fel korábban ezt a vagyont. De bizonyos vagyok, hogy még nagyobb örömmel adta el. Mert kellett a pénz, gyorsan el kellett adnia mindent, mert meg kellett szereznie azt a gyöngyöt. Mindentől szabadult, hogy abban az egyben mindent megnyerjen magának!

Ugyanígy van Jézus Krisztussal is: ha egyszer Őt a magunkénak tartjuk, ha őszintén megvalljuk, hogy Ő az Istenünk, akkor minden mástól szabadulnunk kell. De hát mitől kellene nekem megszabadulnom? – merülhet fel bennünk a kérdés. Mindentől, ami korábban kincset jelentett az életünkben. Például előítéleteink sokaságától. Mire gondolok itt? Úgy élünk, hogy azt hisszük, nagyon sok mindent tudunk, birtokában vagyunk az igazságnak. És sajnos nagyon sok esetben, amikor Jézus az igazságot hozza elénk, visszautasítjuk azt, mert annyira különbözik mindattól, amit mi gyerekkorunktól fogva tanultunk, láttunk és tapasztaltunk. Még akár Istenről is lehet egy vallásos elképzelésünk, ami nem felel meg a valóságnak, amely nem egyezik meg a Bibliában leírtakkal – még attól is meg kell szabadulnunk. Nem könnyű ez, mert sok minden, amit eddig vallottunk, mondtunk, ellenkezik azzal, amit Jézustól hallunk. Sokan például azt hiszik, hogy a jó tetteik, valamilyen úton módon becserélhetőek Isten bocsánatára. Pedig nem. Jézus szerint le kell mondanunk az önigazságunkról: arról, hogy azt higgyük – mi megérdemeljük Isten kegyelmét, mert rászolgáltunk arra. Sorolhatnánk, hogy mennyi mindenről le kell mondanunk Jézus Krisztusért. Aki elkezd lemondani ezekről a dolgokról, furcsamód azt fogja tapasztalni, hogy ez nem is olyan nehéz. Mert nem az fáj, hogy ezekről a dolgokról le kell mondanom, hanem az az öröm uralodik bennem, hogy enyém Krisztus! Igen, ezek a dolgok fontosak voltak nekem, de most van egy gyöngyöm, ami mindennél értékesebb! Mert mindennél drágábbat, értékesebbet és fontosabbat nyerek meg, ha lemondok

A KERESKEDŐ, AKI GAZDAG LETT

ezekről. Azért kell ezekről lemondanunk, mert egyszerre egy kézzel csak egy dolgot ragadhatunk meg: vagy ezeket fogjuk a kezünkben, és ezekhez ragaszkodunk, vagy pedig Jézus Krisztushoz. A kettő egyszerre nem megy. Ahogy az életünkben is, ha végiggondolnánk, mi a legértékesebb, és besorolnánk, hogy első, második, harmadik helyen mi szerepelne, nem lehet az, hogy az első helyen két dolog legyen. Csak egy: és ez vagy Isten, vagy valami más. Mindennél értékesebbet nyerünk, ha Krisztus mellett döntünk.

Ezt nézzük meg utoljára, hogy hogyan is lett a kereskedőé a gyöngy. Először is ez a kereskedő megfontoltan vásárolt, jól átgondolta, hogy mit vesz meg, és miről mond le érte. Nem az történt, hogy nem látta a gyöngyöt, és így ment el eladni vagyonát és találgatta magában, hogy vajon mennyit is érhet az a gyöngy. Nem ez történt. Ez a kereskedő nagyon alaposan megnézte azt, hisz kereskedő volt, élelmes ember. Felismerte a gyöngyöt, amikor meglátta, bár gondolom nem mondott el mindent az eladónak, amit látott. Lehet, hogy azt gondolta magában: ez egy páratlan gyöngy. Ha most elmegyek, és eladom a készletemet és eladom a vagyonomat, és meg tudom ezt szerezni, akkor befutott ember leszek. És mindent jól meggondolva így cselekedett. Mindaz, aki Jézust szeretné követni, jól gondolja végig, mit nyer! Aki igazán megismerte Megváltó Urunkat, az nem fog habozni, hogy szeretné-e Őt követni, Őt megnyerni, vagy sem. Ha mérlegre tennénk mindazt, amiről le kell mondanunk Őérte, és azt, amit Őtőle kapunk, akkor jócskán ez utóbbi javára dőlne el a dolog. Hol hasonlítható össze az a harag, düh, önzés, önigazultság, beképzeltség, önbecsapás, és még sorolhatnánk, mindazzal a bűnbocsánattal, örök étellel, szeretettel, hűséggel, kegyelemmel, amelyet Jézus Krisztustól kapunk? Hiszem testvéreim, hogy mindenki, aki bármit is felad Jézus Krisztusért, azt Ő bőségesen kárpótolja sokkal értékesebb dolgokkal.

És lássuk meg azt is, hogy ennek a kereskedőnek ez volt az utolsó adásvétele. Többet nem kereskedett, nem vett más gyöngyöt magának. Eladta minden vagyonát azért a legértékesebb gyöngyért, amit talált, és kilépett a businessből. Így van ez Jézus Krisztussal is. Aki egyszer megtalálja Őt, az nem akar már más után keresgélni, kutatni. Ha Jézus Krisztus az enyém, akkor minden az enyém. Nem fogja többé más megelégtíteni, a világ nyújtotta örömök és válaszok nem lesznek kielégítőek számára. Nem fog már másra vágyani, hanem Ővele teljes mértékben megelégszik.

Hasonlatos a mennyeknek országa a kereskedőhöz, aki igaz gyöngyöket keres; aki találván egy drágagyöngyre, elment, és mindenét eladván a mi je volt, megvette azt. Adja meg a mi Urunk Istenünk, hogy mindannyian megnyerhessük ezt a drágagyöngyöt, és megnyerve, tudjunk Őbenne gyönyörködni!

Imádkozzunk!

Köszönjük, mennyei Édesatyánk, hogy Te őszintén tükröt tartasz elénk! Megláthatjuk és bevallhatjuk, nem kell szégyellnünk, hogy az életünkben igenis keressük az értékeket, mert néha olyan üresnek érezzük azt, olyan céltalannak és nem tudjuk, hogy most mit miért teszünk, miért élünk. De köszönjük, hogy valóban, ha keresünk Téged, Te megmutatod magadat, ahogy Igédben is ígérted!

Köszönjük, hogy megláthatjuk azt, hogy milyen csodálatosan cselekedtél a golgotai kereszten, hogy ami ott történt, az velünk kapcsolatos: Te a bűneinkért haltál meg, és azért támadtál fel, hogy örök életünk lehessen! Köszönjük, hogy újból és újból elénk hozod ezt és köszönjük, hogy türelmes vagy, hogy próbára tehetjük a Te ígéreteidet, mert Te nem ember vagy, hogy hazudnál, hanem megtartod minden szavadat, amit nekünk adtál, minden ígéretedet megcselekszed!

Add Urunk, hogy ki merjük ezt próbálni, ha még nem próbáltuk, és add, hogy tudjunk hálát is adni ezért a hűségédért, és azért, hogy megláthattuk a Te csodálatos értékedet! Kérünk, hogy mindannyiunkat segíts elerre a hitre, erre a bizonyosságra, és add, hogy ebben boldogan élhessünk Teveled! És kérünk, hogy a világ megláthassa, milyen csodálatos kincset kapott Tebenned! Köszönjük, hogy megmutattad Igéden keresztül ezt, hogy hihetünk és bízhatunk ebben! Legyen áldott érte a neved!

Ámen.

638

Jézus, te égi, szép

✂ Moe, Ole Theodor (1863-1922)

♪ Sørli, Caroline Volla (1869-1953)

✂ Túrmezei Erzsébet (1912-2000)

Jé - zus, te é - gi, szép, tűn - dök - lő fé - nyű név,
 Leg - szen - tebb én - ne - kem e föld ö - lén!
 Ben - ned van ir - ga - lom, e - rőd ma - gasz - ta - lom,
 Te - ró - lad zeng da - lom, ra - gyogj fe - lém!

(Capo III. fekvés)

2. Az élet száz veszély, én lelkem, mégse félj,
 Míg Ő hord karjain, hű Mestered!
 Elhagynak emberek, mit árt, ha Ő veled?
 Töröld le könnyedet: Jézus szeret.
3. Akaratod nekem mutasd meg szüntelen,
 Ne rejtse el, Mesterem, tetszésedet!
 Vezérelj így magad, mutasd meg útadat!
 Idegen tájakon jár gyermeked.
4. Tisztíts meg teljesen, szentelj meg, hadd legyen
 Fényedből fény sugar az életem,
 Míg a homályon át a lelkem otthonát,
 Világosságodat elérhetem!